

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/399/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3511212374
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3511212374.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa Q. W. U., s.r.o., so sídlom L. 5, X., IČO: XX XXX XXX, zastúpeného O. W., s.r.o., so sídlom L. 5, X., IČO: XX XXX XXX, proti odporcovi O. P., bytom V. XXXX, X. pod Y., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Spotrebiteľského združenia C., so sídlom K. 9, X., IČO: XX XXX XXX, zastúpeného: V. I., s.r.o. so sídlom U. 6, X., IČO: XX XXX XXX, o zaplatenie 5.609,76 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 11C/251/2012 - 42 zo dňa 22.08.2012, takto

rozhodol:

Návrh vedľajšieho účastníka na prerušenie konania **z a m i e t a .**

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Vedľajší účastník je **p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 29,08 Eur, k rukám právneho zástupcu navrhovateľa O. W., s.r.o., a to do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd konanie zastavil, odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Zároveň rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa domáhal zaplatenia 5.609,76 Eur s príslušenstvom. V priebehu konania vstúpil na stranu odporcu vedľajší účastník zastúpený právnym zástupcom, ktorý vo svojom všeobecne koncipovanom podaní neuvádzal žiadne konkrétne okolnosti veci okrem spisovej značky, mena a priezviska odporcu. Bez bližšej špecifikácie vzniesol tiež námietku premlčania a žiadal návrh zamietnuť a priznať náhradu trov konania. Navrhovateľ vzal návrh na začatie konania v celom rozsahu späť a žiadal vrátiť súdny poplatok. V súlade s § 96 O.s.p. súd konanie z dôvodu späťvzatia návrhu pred začatím pojednávania zastavil a navrhovateľovi vrátil zaplatený súdny poplatok podľa § 11 ods. 3, 4 a 6 Zákona o súdnych poplatkoch. Keďže navrhovateľ neuviedol a ani nebol zistený dôvod späťvzatia návrhu, súd konštatoval, že navrhovateľ späťvzatím zavinil zastavenie konania, s čím § 146 ods. 2 O.s.p. spája povinnosť navrhovateľa uhradiť trovy konania. Odporcovi súd náhradu trov konania nepriznal, pretože ju nežiadal. Vedľajšiemu účastníkovi súd nepriznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia pre ich neúčelnosť. Súd uviedol, že nemožno odoprieť právne zastúpenie združeniu, i keď samo má ochranu práv ako predmet svojej činnosti. Z povahy účelu združenia na ochranu spotrebiteľa je však oprávnené od takéhoto združenia istú mieru vlastného vystupovania v súdnom konaní požadovať, pretože práve súdne konanie je jedným zo základných priestorov realizácie ochrany spotrebiteľa. Dôležité je, aby úkony právnej pomoci mali skutočne vo vzťahu k združeniu tento charakter, teda charakter právnej pomoci a nie iba charakter administratívnych úkonov, ktoré by malo z povahy svojej existencie zabezpečiť práve združenie samo. Je totiž rozdiel, ak združenie využije služby právnej pomoci v prípade individuálne sa vyskytujúcich zložitejších právnych otázok, ktoré nie sú pri ochrane spotrebiteľa výnimočné, alebo využije kvalifikovanú právnu pomoc iba na

to, aby za združenie urobila všeobecné jednotné podanie s vymenenou identifikáciou konania a odporcu do stoviek konaní. V druhom prípade sa totiž činnosť združenia obmedzuje iba na udelenie plnej moci. Návrh na vstup do konania neobsahoval okrem všeobecne konštatovanej námietky premlčania žiadne iné relevantné vyjadrenie, a je dokonca zrejmé, že právny zástupca vedľajšieho účastníka nemá ani len základné informácie o konaní, do ktorého jeho klient vstupuje. Takýto úkon nemožno vo vzťahu k združeniu považovať za kvalifikovanú právnu pomoc a jedná sa iba o administratívny úkon s minimálnym právnym obsahom (samotný návrh na vstup a všeobecná námietka premlčania), ktorý mohlo a malo z povahy svojho predmetu činnosti zabezpečiť združenie samo. Pokiaľ tak neurobilo, boli náklady na zabezpečenie tohto úkonu vynaložené advokátovi neúčelne vynaloženými nákladmi združenia a ich náhrada v rámci náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi nepatrí. Pretože neboli účelné trovy vedľajšieho účastníka vynaložené na právne zastúpenie pri samotnom úkone vstupe do konania, neboli účelné ani trovy za prevzatie zastúpenia, potrebné pre vstup do konania prostredníctvom právneho zástupcu. Nedostatok účelnosti prvej porady s klientom, ktorá sa uhradza spolu s prevzatím zastúpenia je zrejmý zo samotného obsahu podania právneho zástupcu vedľajšieho účastníka. Vzhľadom na uvedené nepovažoval súd trovy vynaložené vedľajším účastníkom na právne zastúpenie za potrebné pre účelné uplatňovanie alebo bránenie práva a ich náhradu mu preto nepriznal.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie vedľajší účastník, ktorý žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že mu prizná náhradu trov prvostupňového konania a zároveň si uplatnil aj trovy odvolacieho konania vo výške 123,68 Eur. Namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa. Uviedol, že svojím vstupom do konania zároveň vzniesol námietku premlčania, ktorá je právnou námietkou vyplývajúcou z hmotnoprávných právnych predpisov a bez jej vznesenia by v danom konaní nemohlo byť zo strany súdu na ňu prihliadané. Je pravdepodobné, že bez vznesenia námietky premlčania by bol odporca vo veci neúspešný. Považoval za odporujúce zásade rovnosti podmienok v súdnom procese, zásade spravodlivosti súdneho procesu, ale aj dobrým mravom, aby navrhovateľovi so silným ekonomickým zázemím, ktorý žaluje spotrebiteľov obvykle žujúcich na hranici existenčného minima, súd priznával v týchto súdnych konaniach právo na náhradu trov právneho zastúpenia a občianskemu združeniu pôsobiacemu v nepodnikateľskej sfére a konajúcemu na prospech spotrebiteľa, právo na náhradu trov právneho zastúpenia nepriznal. Aplikácia § 142 ods. 1 O.s.p. súdom prvého stupňa na danú vec je nesprávna. Argumentáciu súdu považoval za svojvoľnú a tendenčnú. Súd mal podľa jeho názoru na vec aplikovať § 146 ods. 2 O.s.p. a zisťovať, či návrh na začatie konania bol podaný dôvodne a či navrhovateľ svojim neodôvodnene podaným návrhom nezavinil, že konanie sa muselo zastaviť. Procesne zavinil zastavenie konania späťvzatím návrhu, pričom sa tak nestalo pre správanie odporcu. Vedľajší účastník má podľa § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, pričom mu vznikli v konaní trovy v súvislosti s vykonávaním úkonov právnej služby právnym zástupcom. Výklad, ktorý by z práv vedľajšieho účastníka vylúčil možnosť dať sa právne zastúpiť, odporuje zákonom SR i predpisom EÚ. Právo na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka deklaruje i rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 22.12.2010 vo veci C-279/09, DEB Deutsche Energiehandels- und Beratungsgesellschaft mbH proti Spolkovej republike Nemecko, z ktorého citoval. V prípade pochybností odvolacieho súdu navrhol konanie prerušiť a požiadať Súdny dvor EÚ o rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, týkajúcich sa práva na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka - združenia na ochranu práv spotrebiteľov.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril navrhovateľ a navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania v zmysle § 219 O.s.p. potvrdil. Zároveň si uplatnil trovy konania vo výške 123,69 Eur. Poukázal na skutočnosť, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov, preto vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa môžu podľa § 25 z.č. 250/2007 Z.z. využívať aj určenú podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5Co 26/2012, 3Cob/259/2011 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co 164/2012. Citoval z dôvodovej správy k zák.č. 384/2008 Z.z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru

dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp.zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co 91/2012. V zmysle uvedeného zastával názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p. Súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi by neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 78/03 a rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16Co 100/2012. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje a poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 13Co/40/2012 a 13Co/35/2012. Pokiaľ vedľajší účastník poukazuje na ustanovenia Charty základných práv EÚ a rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, tieto sa týkajú všeobecne ochrany spotrebiteľa. Žiadne z predmetných ustanovení nepoukazuje na to, že by sa združenia na ochranu práv spotrebiteľa mali nechávať zastupovať advokátmi, ale len na to, že nie je vylúčené, že by pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby. Zastával názor, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania. K návrhu na predloženie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru Európskej únie uviedol, že ho považuje za nedôvodný a nespĺňajúci podmienky prejudiciálneho konania, vzhľadom k tomu, že v každom jednotlivom prípade je nevyhnutné posudzovať účelnosť vynaložených trov konania. Zastával názor, že v zmysle práva EÚ je z prejudiciálneho konania vylúčené vnútroštátne právo členských štátov a SD EÚ tak nemôže vykladať vnútroštátne právo alebo posudzovať jeho platnosť, nakoľko by tak prekročil svoje právomoci. V súvislosti s tým poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co/70/2012.

Podaním doručeným odvolaciu súdu dňa 05.02.2014 vedľajší účastník predložil súdu špecifikáciu trov konania. Trovy konania vedľajšieho účastníka tak pozostávajú z trov právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby v zmysle § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za jeden úkon právnej služby odmena 190,98 Eur a 7,63 Eur režijný paušál, a to prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, vyjadrenie zo dňa 24.04.2012 a odvolanie zo dňa 20.09.2012, spolu s DPH v celkovej výške 600,41 Eur.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie okresného súdu je potrebné v odvolaní napadnutej časti potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Predmetom preskúmania krajským súdom bol len výrok, ktorým okresný súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Vo zvyšku uznesenie okresného súdu nebolo napadnuté účastníkmi, nadobudlo právoplatnosť, a preto krajský súd uznesenie okresného súdu v tejto časti nepreskúmaval (§ 206 O.s.p.).

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. Pokiaľ výsledok konania nie je rozhodujúci pre náhradu trov konania, o náhrade trov konania sa rozhoduje podľa ust. § 146 O.s.p.

V zmysle ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. Ustanovenie odseku 2 tohto zákonného ustanovenia upravuje rozhodovanie o náhrade trov v prípade zastavenia konania v dôsledku späťvzťatia návrhu. Podľa prvej vety tohto zákonného ustanovenia má povinnosť nahradiť trovy konania ten, kto zaviniť, že konanie muselo byť zastavené. Toto zavinenie je možné posudzovať len z procesného hľadiska, nakoľko nárok na náhradu trov konania je nárokom, ktorý má oporu v ustanoveniach procesného práva, a preto o otázke, či účastník konania zaviniť, že konanie muselo byť zastavené, je z pohľadu relevancie významný iba procesný výsledok. Za predpokladu, že k späťvzťatiu návrhu, ktorý bol podaný dôvodne, došlo pre správanie sa odporcu, je povinný hradiť náklady konania odporcu (§ 146 ods. 2 druhá veta O.s.p.).

Z obsahu spisu v danej veci vyplýva, že navrhovateľ zobral návrh na začatie konania späť a späťvzťatím návrhu zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť. Keďže navrhovateľ zaviniť zastavenie konania vznikla mu povinnosť uhradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu podľa § 146 ods. 2 veta

prvá O.s.p. Súd prvého stupňa potom o trovách konania rozhodol správne podľa cit. ustanovenia, ale vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal nakoľko trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka nepovažoval za účelne vynaložené.

Odvolačný súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa podaným návrhom voči odporcovi domáhal zaplataenia 5.609,76 Eur s príslušenstvom. Vedľajší účastník doručil súdu dňa 25.04.2012 písomné podanie, v ktorom oznámil vstup do konania podľa § 93 ods. 2, 3, 4 O.s.p., vzniesol všeobecne námietku premlčania, predložil plnomocenstvo pre V. I., s.r.o., požiadal o zaslanie návrhu na začatie konania. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 18.06.2012, vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť a navrhol, aby súd konanie zastavil.

Odvolačný súd po preskúmaní danej veci nepovažoval vedľajším účastníkom uplatnené trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia za prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a vyjadrenie za dôvodné. Do vydania napadnutého uznesenia, ktorým bolo konanie zastavené, tak právny zástupca vedľajšieho účastníka nevykonal žiaden úkon právnej služby, za ktorý by mu patrila odmena podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Podaným odvolaním si vedľajší účastník na strane odporcu opätovne uplatnil trovy konania a ďalším podaním špecifikoval vzniknuté trovy, a to za 2 úkony právnej služby za prevzatie a prípravu zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom a vyjadrenie. Odvolačný súd nemohol považovať písomné oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania za úkon právnej služby prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom tak, ako to vedľajší účastník žiadal, pretože ide o úkon, ktorý má formulárovú povahu a neobsahuje žiadne skutočnosti týkajúce sa danej veci. Zástupca vedľajšieho účastníka nepreukázal žiadnu poradu s klientom a samotný jeho úkon, spočívajúci v oznámení vstupe do konania a vyžiadaní si návrhu na začatie konania, nie je možné dať na roveň úkonu právnej služby spočívajúceho v skutočnej porade s klientom, oboznámením sa s vecou, rozборе a analýze veci, ktorá činnosť zástupcu účastníka predchádza podaniu návrhu na začatie konania, resp. inému podaniu vo veci samej. Keďže bez oboznámenia sa s vecou nemožno prípad podrobiť analýze a následne podať kvalifikované podanie vo veci potom aj vyjadrenie - vznesenie všeobecnej námietky premlčania vedľajšieho účastníka, ktoré tvorilo súčasť oznámenia o vstupe do konania, nemožno považovať za úkon právnej služby nakoľko vedľajší účastník aj jeho právny zástupca nemali takmer žiadnu vedomosť o prejednávanej príhode a námietka bola vznesená len všeobecne bez vzťahu k danej veci, bez kvalifikovaného právneho rozboru iba na základe právneho posúdenia dôvodnosti nárokov uplatňovaných navrhovateľom v obdobných súdnych konaniach.

Z týchto dôvodov odvolačný súd uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Návrh vedľajšieho účastníka na predloženie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru EÚ podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v súvislosti s právom spotrebiteľského združenia na plnohodnotné právne zastúpenie vrátane práva na priznanie náhrady trov konania v prípade úspechu vo veci odvolačný súd považuje za nedôvodný nakoľko odvolačný súd aj súd prvého stupňa nespochybnil ako právo vedľajšieho účastníka nechať sa zastupovať právnym zástupcom tak aj s tým súvisiace právo vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania (samozrejme účelne vynaložených). Takto vymedzená prejudiciálna otázka nebola vôbec významnou z hľadiska rozhodnutia o posudzovanom výroku a ani jej prípadné kladné zodpovedanie by nebolo spôsobilé podmieniť iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Odvolačný súd dodáva, že aj o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka rozhoduje súd na základe tých istých východísk a záverov ako o náhrade (samotných) účastníkov konania, pričom ide vždy o individuálne posúdenie prejednávanej príhody.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolačný súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 29,08 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 476,66 Eur, predstavujúca náhradu trov

prvostupňového konania tak ako si ju vyčíslil vedľajší účastník za dva úkony právnej služby, a preto navrhovateľovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 33,20 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t. j. 16,60 Eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľa, režijný paušál 7,63 Eur, 20% DPH 4,85 Eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 29,08 Eur.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.